

Tu seras communiste, mon fils !

Un film de Jean-Christophe Victor

Generacions comunistes

Què vol dir ser comunista, avui dia? Després d'haver cregut durant els primers minuts del documental de Jean-Christophe Victor que tot s'uniria per respondre a aquesta pregunta, percebem ràpidament que la pel·lícula, *Tu seras communiste, mon fils!* (1) té una altra ambició: fer creuar tres generacions mogudes per un mateix moviment – lluitar per un futur millor – sense evitar abordar els conflictes íntims quan poden explicar un camí particular, una aproximació o un allunyament. A les certeses de pares, marxistes fidels inveterats del partit comunista des de la seva joventut, responen els interrogants dels infants – entre ells Jean-Christophe Victor – i els seu compromisos d'avui – el realitzador és membre d'Attac -, els quals poder arribar a ser percebuts pel primers com una traïció – la seva filla ha votat recentment a Daniel Cohn-Bendit?

Jean-Christophe Victor proposa un retrat sensible i modest dels seus pares, i especialment del seu pare – de totes maneres sense oblidar la seva mare, que, tot i que en menor grau ens presenta igualment, acaba, no obstant, per ocupar un lloc essencial, és un fil d'unió i tolerància. Algunes de les imatges rodades en súper 8 durant les vacances d'estiu lligades inevitablement a països de la Unió soviètica d'aleshores ... permeten a uns i altres enfrontar-se al temps passat, tant amb esperança com desil·lusió, cegament.

I la força d'aquest film resideix sens dubte en la manera en la que el cineasta conscient del lligam entre la política i la intimitat, s'implica amb pudor i sinceritat, aconseguint així narrar una història que, més enllà de les especificitats, interessa i arriba a tothom. La tenacitat amb la qual Jean-Christophe Victor s'enfronta a la imatge, a la paraula i al judici del seu pare, per vèncer la pena d'una incomprensió tan extensa entre pares i fills és precisament per aquest interès. Amb cura i simplicitat, aquest documental de cinquanta dos minuts – aquesta durada estúpida imposada per les cadenes de televisió sigui quin sigui el tema – convida a cadascú a reflexionar sobre la transmissió de valors entre generacions i al combat que els pot unir. Els fills i filles de comunistes no sempre són comunistes, però per alguns sobreviu de generació en generació un deure de resistència i una voluntat de batre's per la dignitat de tots, voluntat que no té igual en l'orgull recíproc que els gran demostren als més joves, i que a vegades acaben confessant. Aquesta manifestació és el cas de la família Victor.

Philippe Lafosse

(1) La pel·lícula es projectarà els 10 i 12 de març en el Festival Cinéma du réel, i Centre Georges-Pompidou a París (Telf.: 01 48 78 44 21), el 23 de març a France 3 Méditerranée i algunes setmanes més tard a France 3 nationale.